

AB:N LÖYTÖKIRJA

ÄIDIN PIENI TYTTÖ

CHRISTINE KRINGLE

Äidin pieni tyttö

kirjoittanut

Christine Kringle

Otsikko: Äidin pieni tyttö

Tekijä: Christine Kringle

Leikkaus: Michael Bent, Rosalie Bent

Julkaisija: AB Discovery

www.abdiscovery.com.au

On hassua, kun joku tarjoaa fantasiasi toteutuvan. Joudut tajuamaan, että juuri se asia, jota olet toistuvasti pyöritellyt mielessäsi niin suurella tyydytyksellä, saattaa pian kohdata todellisuuden maailmassa, joka on välinpitämätön halujesi suhteen ja niin harvoin toteutuu haluamallasi tavalla, ja että tuo uhkaava törmäys lupaa olla joko unelmien täyttymys tai elävä painajainen, josta on vain vähän toivoa tietää, kumpaa se on, ennen kuin se on täysin käsillä. Sean McBride huomasi olevansa juuri tällaisen pulman edessä.

Sean oli aikuinen vauva – tai AB niille, jotka tiesivät – ja tarkemmin sanottuna hän oli *nynny*. Nynny-vauvat olivat, ainakin hänen mielestään, miehiä, jotka nauttivat siitä, että naiset eivät ainoastaan taannu takaisin vauvoille, vaan samalla pakottavat heidät naiselliseen identiteettiin. Tällä yhdistelmällä kastroidia, kun se riisui Seanilta julkisen persoonan ja paljasti hänen sisimmät halunsa, oli aina syvälinen vaikutus Seaniin, mutta hänen kokemuksensa olivat tässä vaiheessa rajoittuneet yksinomaan puhelinkeskusteluihin.

Hän todella nautti näistä puheluista paljon, varsinkin jos hän löysi naisen, jolla oli taitoa ja kokemusta kehittää tilanne täysin ja omaksua roolinsa hänen äitinään. Tämä läheisyyden taso tyynnytti tehokkaasti hänen polttavia halujaan useiden vuosien ajan, mutta kuten niin usein, hänen ruokahalunsa kasvoivat, ja sitä mukaa hän löysi yhä vähemmän tyydytystä puhelinkeskusteluistaan. Hän kaipasi intiimimpää, henkilökohtaisempaa kanssakäymistä naisen kanssa, joka ymmärtäisi häntä ja hänen ainutlaatuista luonnettaan.

Oli keskiviikkoiltapäivä, kun Sean istui siemailemassa kahviaan paikallisessa kahvilassa ja selaili hiljaa paikallislehden sivuja, jotka käsittelivät yöelämää ja taidemaailmaa. Hänen

odotuksensa tehtävää kohtaan olivat alhaiset, sillä hän oli noudattanut samaa rutiinia kuukausien ajan eikä ollut juuri koskaan löytänyt mitään itseään kiinnostavaa. Tämä päivä osoittautuisi kuitenkin poikkeukseksi, sillä hän oli löytänyt lehden takasivuilta naisilmoituksen, ja tämä ilmoitus herätti hänen kiinnostuksensa. Seanin ilmoitus ei ollut ainoa aikuisille suunnattu ilmoitus osastolla, se oli varma, mutta se *oli* ainoa, jossa mainittiin aikuiset vauvat hänen kiinnostuksen kohteidensa joukossa. Tämä herätti tietenkin hänen huomionsa välittömästi ja sai hänet miettimään, millaista olisi oikeasti olla samassa huoneessa naisen kanssa, joka todella tiesi kuka ja mikä hän oli, ja oli halukas näkemään sen toteutuvan.

Sean ei ollut luonteeltaan impulsiivinen, joten hän joi kahvinsa loppuun ja punnitsi mahdollisuuksia rauhassa. Pelkkä se, että nainen oli maininnut ilmoituksessaan aikuisia vauvoja, ei tarkoittanut, etteikö naisella olisi ollut mitään todellista taitoa tai kokemusta heidän kanssaan toimimisesta. Toisaalta naisella saattoi olla kokemusta, mutta he saattoivat sopia huonosti yhteen, koska nainen saattaisi pitää sitä rangaistuksena ja hän etsi jotakuta, joka olisi ollut kiinnostuneempi hoivaajan roolista. Hän keksi loputtoman määrän tekosyitä sille, miksi tämä ei toimisi ja miten hän saattaisi katua sitä, mutta kaikesta huolimatta hän tiesi soittavansa naiselle jo ennen kuin hän edes nousi seisomaan.

Palattuaan paikalleen hän laski paperin eteensä, veti syvään henkeä ja alkoi sitten soittaa numeroon. Hän oli jo tuolloin melko ahdistunut, mikä oli outoa, koska hän oli puhunut haluistaan useiden naisten kanssa aiemmin, mutta tällä kertaa tilanne olisi erilainen, ja hän tiesi sen. Tämä merkitsi rohkeampaa tutkimusta hänen haluistaan, eikä hän yksinkertaisesti voinut vastustaa tunteitaan.

"Hei?"

Hänen äänensä oli miellyttävä ja kutsuva, ja sen olisi pitänyt riittää rauhoittamaan hänen pelkonsa, mutta hän huomasi yhtäkkiä

kielensä olevan jumissa. Hänen *ajatuksensa* kävivät läpi, mutta hänen suunsa oli jumissa Park-sanassa. Mitenhän voi aloittaa keskustelun, joka käsittelee omaa halua saada toisen ihmisen muuttamaan sinut nynnyksi, joksi on aina halunnut tulla?

"Haloo?" hän sanoi uudelleen, ja mies tiesi naisen aikovan lopettaa puhelun, joten hän löysi viimein äänensä.

– Öö, joo, hei. Näin ilmoituksesi, tiedäthän, sen lehden takaosassa, ja mietin, voisinko öö, kysyä sinulta siitä? Hän kuulosti hölmöltä idiootilta, ja hän tiesi sen, mutta se ei tarkoittanut, etteikö hän olisi voinut tehdä asialle mitään.

– Totta kai, hän sanoi itsevarmalla äänellä. – Mitä haluat kysyä?

"Näin, että sinä, öh, käsittelet, öö vauvoja, aikuisia vauvoja..."

"Kyllä olen. Oletko aikuinen vauva, kulta?" Hänen vastauksessaan oli aitoa innostusta, joka auttoi jonkin verran lievittämään miehen ahdistusta.

"Kyllä." Hänen äänensä oli heikko ja vastauksensa ujo. Hänestä tuntui kuin tuhumalta lapselta, joka kutsutaan rehtorin kansliaan.

– Hyvä on, hän sanoi. – Minä vain rakastan aikuisia vauvoja. Kerro minulle itsestäsi. Kuinka vanha olet, rakas?

Hän nielaisi vaikeasti ja vastasi: "Olen 24."

Hän nauroi. "Ei kulta, kuinka vanha sinä *oikein olet*?"

Hän oli hetken hämmentynyt ja sitten ymmärsi. "Olen 12 kuukauden ikäinen."

– Parempi niin, hän vastasi. – 12 kuukautta, se on hyvä ikä aikuiselle vauvalle. Sinua pidetään vielä vaipoissa, olet liian nuori kävelemään tai puhumaan, mutta pystyt tekemään muutakin kuin vain makoilemaan. Kyllä, 12 kuukautta pitäisi riittää ihan hyvin. Mitä muuta voit kertoa itsestäsi?

Äidin pieni tyttö

Tämä seuraava osa tuntui hieman hankalammalta, vaikka mikään tästä tähän mennessä ei ollut tuntunut helpolta. "Olen... vauva tyttö." Hän tunsi itsensä niin tyhmäksi sanoessaan sen ääneen.

"Oletko ?" oli hänen vastauksensa. "Voi, kuinka ihanaa. Minä yksinkertaisesti rakastan aikuisia tyttövauvoja. Tyttövauvan kanssa voi tehdä niin paljon enemmän pukeakseen hänet ja saadakseen hänet näyttämään kauniilta. Haluathan näyttää kauniilta, eikö niin, prinsessa?"

"Kyllä... kiitos." Hän oli niin nolostunut, että tuskin pystyi pidättelemään itkua.

- Ja kerro minulle, rakas, hän jatkoi, - minkä roolin näet minulle? Olenko lastenhoitajasi vai äitisi?

"Äiti... ole kiltti", hän naukui.

"Erinomaista. Sitten sinun on tästä lähtien aina puhuteltava minua äidiksi, ymmärrätkö?" Hänen äänessään oli tietynlaista riemun sävyä.

"Kyllä, äiti." Nuo kaksi sanaa olivat hänelle todella vapauttavia. Hän oli sanonut ne puhelimesta aiemminkin, mutta tällä kertaa ne tuntuivat paljon todellisemmilta ja pysyvämmiltä.

"Hyvä tyttö." Hänen äänensä oli pehmeä ja lämmin ja veti hänet puoleensa. "Äiti on iloinen, että kuuntelet niin hyvin, kulta. Kerro nyt äidille, millaisia vaippoja käytät, kulta?"

"Käytän kestovaippoja, äiti." Hänen vastauksensa tulivat nyt helpommin, kun hän tunsi kehittyvän yhteyden heihin.

"Niinkö ? Voi, kuinka ihanaa. Äiti yksinkertaisesti rakastaa kestovaippoja käyttäviä aikuisia vauvojaan. On ihanaa, miten nuo vaipat antavat peppujen näyttää niin söpöiltä, ja tietenkin ne poistavat kaikki ajatukset siitä, että he voisivat koskaan olla äidille mitään muuta kuin iso vauva." Kuunnellessaan hän tunsi ylpeyttä,

Äidin pieni tyttö

koska äiti ymmärsi, että hän niin epätoivoisesti halusi olla hänelle hyvä tyttövauva.

”Oletan, että koska käytät kestovaippoja, käytät myös muovialushousuja. Onko niin, kulta? Käytätkö muovialushousuja vaippojesi päällä?” Hän kysyi häneltä kuin pieni lapsi, ja siihen liittyvästä nöyryytyksestä huolimatta hän nautti siitä.

– Kyllä äiti, hän vastasi. – Vaaleanpunaiset karusellimaiset muoviset pikkuhousut. Pidän niistä, koska ne saavat minut tuntemaan itseni niin nynnyksi.

– No tietenkin ne tekevät niin, kulta. Se johtuu siitä, mitä todella olet, eikö niin? Olet vain iso nynny, joka rakastaa käyttää vaippoja ja muovialushousuja äidin vuoksi, ja se on kaikki, mitä sinä tulet koskaan olemaan. Hänen äänessään ei ollut häivääkään moittimista, hän vain yksinkertaisesti tunnusti kuka ja mikä hän oli.

”No niin, kulta tyttö, milloin haluaisit tulla käymään äidin luona, jotta hän voi alkaa korjata tätä typerää ajatusta, että sinusta voisi koskaan tulla mies tai edes poika? Milloin äiti voi aloittaa matkan kohti pysyvää sissinäilyttää?”

Hänen innostuksensa kohtaamista kohtaan oli mittaamaton, ja hän sanoi heti: ”Haluan tulla nyt, äiti.”

– Voi rakas, hän vastasi. – Äitikin haluaisi siitä, mutta äidillä on jo täysi aikataulu, valitettavasti. Entäpä ensi tiistaina klo 16? Se antaa sinulle myös aikaa valmistautua kunnolla, koska vauvani on oltava karvaton, paitsi päälaki ja kulmakarvat. Äiti haluaa myös, että ostat vauvanruokaa, äidinmaidonkorviketta, tuttipulloja ja leluja. Olet kiltti tyttö äidille ja teet kaiken tämän, eikö niin?

”Voi kyllä, äiti. Teen mitä tahansa äiti haluaa minun tekevän, koska haluan aina olla äidin kiltti tyttö.” Hän oli pettynyt, että hänen täytyisi odottaa, mutta hän ymmärsi samalla, kuinka tärkeää oli totella äitiä.

Äidin pieni tyttö

He päättivät keskustelun selittämällä miehen äidin tuoman kunnianosoituksen määrän ja antamalla ohjeet luokseen. Äiti kertoi tietävänsä, että odottaminen olisi vaikeaa, mutta että hän tekisi siitä miehen vaivan arvoista, ja poika tiesi niin.

Seuraavien päivien aikana hän ryhtyi valmistelemaan kaikkea ensimmäistä tapaamistaan äitinsä kanssa varten. Ostokset olivat helppo osuus, joskin hieman kiusallinen, sillä hänellä ei ollut aavistustakaan, mitä hän sanoisi, jos häneltä kysyttäisiin, miksi hän ostaa vauvatarvikkeita. Karvojen ajelu osoittautui kuitenkin hankalammaksi osaksi, mutta hän teki senkin.

Hän otti tiistain vapaata töistä, koska ei halunnut ottaa riskiä ja viivästyttää tapaamistaan äitinsä kanssa. Hän valmisteli kaiken etukäteen, jotta olisi valmis oikeaan aikaan, mutta loppupäivä vain eteni, kun hän yritti parhaansa mukaan häiritä itseään. Kun lähtöaika vihdoinkin koitti, hän oli innoissaan ja samalla hieman peloissaan. Hän halusi niin epätoivoisesti tavata naisen, joka muuttaisi hänet juuri siksi tytöksi, joksi hän halusi tulla, mutta samaan aikaan hän pelkäsi, että koko retki olisi pettymys tai, mikä pahempaa, alentava syöksy fyysiseen väkivaltaan ja alennukseen. Hänellä ei ollut halua kokea sitä, ja hän oli huolissaan siitä, ettei sellaisesta psykologisesta tilanteesta toipuisi kovin helposti.

Hänen mielessään pyöri kaikenlaisia mahdollisia skenaarioita kilometrien vieriessä. Kun hän viimein saapui naisen kerrostalolle, hän soitti ovikelloa ja nainen päästi hänet sisään summerilla. Päästyään naisen ovelle hän vilkaisi nopeasti itseään ja tarkisti laukkunsa varmistaakseen, että hänellä oli kaikki, mitä nainen oli käskennyt hänen tuoda, ja parin syvän hengenvedon jälkeen hän koputti oveen.

"Kuka siellä?" kuului ääni oven toiselta puolelta.

– Täällä Sean... Sean McBride. Minulla oli tapaaminen kello neljältä. Hän oli jännityksestä kihelmöivä.

Äidin pieni tyttö

"Kuka?" oli hänen vastauksensa, ja hän alkoi panikoida. Oliko hän laskenut päivämäärän väärin? Oliko tämä väärä aika? Hän yritti uudelleen. "Sean McBride täällä. Puhuimme viime viikolla, että tulisin käymään."

"Anteeksi, kuka? *Kuka* sinä olet?" Hänen äänessään oli sävy, jonka mies viimein tajusi.

Hän pääsi todella lähelle ovea ja sanoi hiljaisella äänellä: "Se on sinun vauvasi, äiti."

"*No* , sitten äidin on parasta päästää sinut sisään. Ei kannata jättää pientä tyttöä yksin ulos. Tule sisään, kulta, ja anna äidin pitää sinusta huolta."

Sen sanottuaan hän avasi oven. Mies ei ollut varma, mitä oli odottanut, mutta nainen oli miellyttävä yllätys. Ei ruoskia tai nahkaa, vain nuori, noin 30-vuotias nainen hopeanvärisillä hiuksilla, yllään hame ja neulepusero. Hänen ilmeensä ei ollut pelottava, vaan kutsuva.

Nainen otti miestä kädestä, ja tämä astui sisään naisen asuntoon. Sitä oli vaikea selittää, mutta mies suli, kun nainen hellästi ohjasi hänet keskelle päähuonetta. Hän tunsu olonsa niin heikoksi ja avuttomaksi, kun häntä johdatettiin noin, mutta silti hän tunsu olonsa turvalliseksi ja suojatuksi. Se oli outo ristiriita, mutta hän piti siitä.

Hän kääntyi, katsoi häntä ja sanoi: "Voit laskea laukkusi alas ja riisuutua alasti. Viikkaa kaikki vaatteesi ja aseta ne sohvalle. Aseta kunnianosoitus pöydälle ja palaa sitten tähän paikkaan ja seiso täysin liikkumatta ja hiljaa , kunnes palaan. Ymmärrätkö?"

Hän vastasi: "Kyllä äiti."

– Hyvä tyttö, hän sanoi, kääntyi sitten ja käveli pois päin paikkaan, jonka mies arveli olevan keittiö.

Hän ryhtyi tehtäviinsä tietyllä innolla. Tähän asti kaikki oli edennyt hänen hartaimpien toiveidensa mukaisesti, eikä hän

malttanut odottaa aloittamista. Hän asetti viikatut vaatteensa sohvalle ja kunnianosoituksen pöydälle ja sitten hän nousi seisomaan ja odotti... ja odotti... ja odotti. Hän ei ollut varma, mitä tapahtui. Hän oli tehnyt kuten nainen oli käskenyt, mutta nainen näytti jättävän hänet huomiotta. Oliko hän jo tehnyt jotain väärin?

Kun hän viimein ilmestyi uudelleen, hän käveli sohvalle ja sitten miehen luo ja kiersi häntä kuin tuomari koiranäyttelyssä, jopa pyytäen miestä kumartumaan tarkastelua varten. Mies vapisi hieman.

"Voi, miten kiltti tyttö olet ollut. Äiti on varsin tyytyväinen." Hän läimäytti miehen takapuolta kevyesti hyväksyvästi ja sanoi sitten: "Mene kontalle ja seuraa minua. Tuo laukku mukanas." Sitten hän suuntasi käytävää pitkin kohti makuuhuoneita.

Hän laskeutui kontalleen, nappasi laukkunsa ja ryömi naisen perään. Se, että hänet pakotettiin ryömimään naisen perässä tällä tavalla, antoi hänelle ainutlaatuisen näkökulman. Se oli hienovarainen muutos, joka auttoi vakiinnuttamaan heidän suhteensa dynamiikan. Nainen, joka seisoi valta-asemassa, ja mies alistuva, pakotettiin katsomaan häntä.

Kun he pääsivät makuuhuoneeseen, nainen käski miehen ryömimään sängylle. Mies tunsu olonsa haavoittuvaiseksi maatessaan alasti hänen edessään, ja naisen on täytynyt aistia se, sillä hän kaivoi miehen laukusta ja huolellisen etsinnän jälkeen veti esiin suuren vaaleanpunaisen tutin. Hän ei kysynyt mieheltä, vaan laittoi sen hänen suuhunsa, ja tämä alkoi imeä. Kuten nimestä voi päätellä, tutti rauhoitti häntä.

Sitten hän otti esiin miehen vaipat. Mies ei ollut varma, mitä odottaa, joten hän pakkasi puoli tusinaa. Hän tiesi, että niitä oli luultavasti enemmän kuin hän tarvitsisi, mutta ei halunnut niiden loppuvan. Nainen asetti vauvaöljyn ja -puuterin yöpöydälle, ja sen jälkeen miehen vaaleanpunaiset nallenmuotoiset vaippapiikit. Hän

asetti miehen vaaleanpunaiset karusellimuotoiset muoviset alushousut vaippojen päälle.

Hän katseli vielä miehen laukkua, mutta varmistui löytäneensä kaikki tarvittavat tavarat, katsoi miestä ja sanoi: "Aika laittaa vauva vaippaan."

Jo nuo sanat saivat hänen sydämensä hakkaamaan. Nainen otti kaksi vaippaa ja alkoi järjestellä niitä, mutta yhtäkkiä hän pysähtyi, katsoi häntä ja ojensi hänelle toisen vaipan.

"Tässä, enkelini, pidä sitä kasvojesi edessä, kun äiti vaippaa sinua. Tunne pehmeys poskellasi ja haista vauvanpuuteri, joka muistuttaa sinua siitä, että olet minun pieni tyttöni, nyt ja ikuisesti."

Hän teki niin kuin nainen käski, ja kokemuksessa oli jotain todella mullistavaa. Hän oli vauva. Hän oli *hänen* vauvansa, ja hän antoi kaikkien muiden ajatusten haihtua tyhjyyteen. Imeten tuttia, pitäen vaippaa sylissään, hän eli todella hetkessä, ja sillä hetkellä hän oli 12 kuukauden ikäinen tyttövauva.

Hän pyysi miestä nostamaan lantiotaan ja liu'uttamaan vaipat hänen pakaroidensa alle. Kun hän alkoi levittää vauvanpuuteria hänen pakaroilleen ja rintaansa sekä runsaasti vaippoihin, sen tuoksu täytti huoneen. Hän oli aina rakastanut vauvanpuuterin tuoksua, mutta tällä kertaa sen vaikutukset olivat vieläkin voimakkaammat.

Hän pyyhki kätensä miehen vaippaan ja otti sitten vauvaöljypullon. Hän hymyili miehelle ja kaatoi samalla öljyä käteensä.

"Nyt äidin täytyy huolehtia vauvan tyttönsä pienestä nynnyn klitoriksesta, eikö niin, kulta? Eikö äidin tarvitse huolehtia vauvan tyttönsä nynnyn klitoriksesta?"

Sen sanottuaan hän otti kätensä täyteen vauvaöljyä ja alkoi hyväillä miestä. Tähänastiset tapahtumat saivat hänet jo erektioon, mutta naisen kosketus toi hänet lähes orgasmiin lähes välittömästi.

Äidin pieni tyttö

Hän ei voinut kuvitella täydellisempää lopputulosta, mutta silloin nainen pysähtyi ja alkoi vetää miehen vaippoja jalkojen välistä.

Kun hän otti kiinni nuppineuloilla ja alkoi kiinnittää häntä vauvamerkkiin, tämä katsoi häntä ikään kuin kysyäkseen, miksi hän oli pysähtynyt. Nainen silitti hellästi hänen poskeaan ja selitti.

”Se, rakas, on jotain erityistä, joka sinun täytyy ansaita. Äiti hallitsee sinua nyt, ja saat nauttia sellaisista nautinnoista vasta, kun äiti kokee sinun ansainneen ne.” Sitten hän nosti miehen muoviset pikkuhousut ja alkoi työntää hänen jalkojaan reikien läpi. Sitten hän alkoi hitaasti ja aistillisesti liu'uttaa niitä ylös miehen jalkoja pitkin ja sujautti sitten miehen vaipat tiukasti niiden sisään.

Sitten hän käveli vaatekaapille ja harkittuaan asiaa huolellisesti hän otti sieltä baby doll -yöpaidan. Se oli läpikuultavaa valkoista kangasta, jossa oli pieniä vaaleanpunaisia ruusuja, ja hän käveli ja asetti sen miehen päälle. Hän vaikutti varsin tyytyväiseltä asuun ja nosti miehen istumaan, jotta hän voisi pukea sen hänen päälleen. Kun mies oli saanut yöpaidan päähänsä, hän laittoi hiussoljet hänen hiuksiinsa. Sitten hän astui taaksepäin ihailemaan kädenjälkiään.

– Nyt tarvitsemme vain vauvalle nimen, hän sanoi. – Katsotaanpa, Mary... Suzy... Jane? Ei, minun vauvalleni sen täytyy olla jotain erityistä. Sen täytyy olla nimi, joka sanoo: 'Olen nynny-vauva, ja tarvitsen äitini pitämään minut vaipoissa tästä lähtien.' Mikä nimi niin sanoo? Maggie? Ei... ei Meggie. Kyllä, sinä olet nyt ja ikuisesti nynny-vauva Meggie, äidin pieni vaippavauva. Oi kyllä, mielestäni tuo nimi sopii sinulle todella hyvin, vauva Meggie.

Hän oli niin liikuttunut. Hänen äitinsä oli juuri antanut hänelle uuden, siskonkielisen vauvan nimen. Hän oli todistanut, että tämä oli totta ja että hän pystyi näkemään tyttövauvan, jota hän oli aina yrittänyt piilottaa, mutta ei koskaan enää pystyisi piilottamaan. Oli niin vapauttavaa nähdä hänet toisen ihmisen

silmissä juuri sellaisena tyttövauvana, jota hän niin epätoivoisesti kaipasi.

Sitten hän laski hänet takaisin alas, otti hänen laukunsa ja poistui huoneesta. Palattuaan hän piteli kädessään lämmintä äidinmaidonkorviketta sisältävää tuttipulloa. Hän nosti hänet istumaan, jotta hän pystyi asettamaan itsensä, ja asetti hänet sitten takaisin makuulle pää syliinsä. Hän otti tutin hänen suustaan ja asetti pullon tutin hänen huulilleen. Hän otti tutin arasti suuhunsa ja alkoi imeskellä. Kun lämmin neste valui hänen kurkkuaan pitkin, hän sulki silmänsä ja nautti vauvan lempeydestä.

Hänen äitinsä hyräili hiljaa pojan imettäessä ja pyyhki silloin tällöin kuolaa pojan leuasta vaipalla, jota hän piteli kädessään. Poika tunsu rauhallisuuden tunteen, jota ei ollut koskaan ennen kokenut. Hän oli niin täysin tyytyväinen, ettei halunnut sen koskaan loppuvan. Kun viimeinenkin pullo oli valunut pojan suuhun, äiti nosti hänet istumaan, asetti puhtaan vaipan olalleen, ohjasi pojan pään sen päälle ja alkoi sitten hieroa ja taputtaa hänen selkäänsä. Kun poika rentoutui, hänestä kuului tahaton röyhtäys, ja poika kikatti täydelliselle kontrollin puutteelle, joka hänellä nyt oli.

Hän laittoi tutin takaisin hänen suuhunsa ja ryömi takaisin ulos päähuoneeseen, jossa hän istutti hänet keskelle lattiaa. Hän ojensi hänelle vauvan lelut, jotka tämä oli tuonut, ja sitten hän laskeutui lattialle ja alkoi leikkiä hänen kanssaan. Se ei ollut monimutkainen teko, ja silti se oli hänelle niin merkityksellinen. Jopa niin yksinkertainen asia kuin kurkistus oli hänelle jälleen kiehtovaa ja mukaansatempaavaa.

Hän nautti kovasti olostaan, kun oveen koputettiin. Hänen äitinsä nousi ylös ja meni avaamaan, ja hän panikoi, koska hänellä ei ollut mitään keinoa piiloutua. Hän teki ainoan asian, joka hänelle tuli mieleen: käänsi selkäänsä ovelle. Hän kuuli miehen äänen, ja hän ja äiti alkoivat puhua. Hän yritti *olla* kuuntelematta ja yritti keskittyä leluihinsa.

Äidin pieni tyttö

Silloin hän kuuli miehen kysyvän: "Kuka tämä tyyppe on?"

Äiti sanoi ylpeänä: "Tämä on uusi tyttövauvani Meggie. Haluaisitko tavata hänet?"

– Ei kiitos, hän vastasi. – Minun on mentävä. Sitten hän nauroi ja lähti sulkien oven perässään.

Äiti tuli hänen luokseen ja laskeutui takaisin lattialle hänen viereensä. Pojan ilme oli varmasti hämmentynyt, sillä äiti kysyi häneltä: "Mikä hätänä, kulta?"

Hän otti tuttinsa esiin ja sanoi: "En pitänyt hänestä, äiti. En pitänyt siitä, että hän näki minut puettuna vauvatytöksi. En pitänyt siitä, että hän nauroi."

– Voi rakas, hän sanoi ystävälliseen ja rauhoittavaan sävyyn.
– Olen jo kertonut sinulle, että olet *pieni* tyttö, ja aion pitää huolen siitä, että *kaikki* näkevät sinut puettuna kuin suloinen nynny, joka minulle aina tulee olemaan. Miehet, naiset, *kuka tahansa*, sillä ei ole väliä. Pian he alkavat odottaa näkevänsä sinut kauniissa vaipoissasi ja tyttövauvan vaatteissasi, koska äiti ei anna sinun enää koskaan käyttää niitä, ja he kommentoivat vain, jos he näkevät sinun joskus ilman niitä, mitä he eivät tietenkään tee. Mitä tulee siihen, että he nauravat sinulle, se on okei, koska se kaikki tarkoittaa, että olet tehnyt heidät onnellisiksi, ja tässä maailmassa se on hyvä asia.

Koko naisen sanoma alkoi juuri tallentua hänelle. Hän oli halunnut tätä, tai niin hän ainakin ajatteli, mutta voisiko hän *oikeasti* viettää loppuelämänsä vauvana? Entä hänen asuntonsa, työnsä, elämänsä? Voisiko hän todella kävellä pois, tai tässä tapauksessa ryömiä pois kaikesta tuntemastaan, ja elää *loppuelämänsä* vaipoissa ja vauvanmekoissa? Ja vielä, antaisiko nainen hänen todella valita? Nainen kuulosti päättäväiseltä nähden suunnitelmansa toteutuvan, eikä hänestä ollut vielä kysytty neuvoa mistään asiasta. Hän hermostui niin paljon ajatellessaan naisen suunnitelmia, että alkoi kastella vaippojaan holtittomasti, ja kun lämmin kosteus alkoi levitä vaippoihin, hän katsoi

refleksinomaisesti alas kiinnittäen naisen huomion vauvamaiseen eleeseensä.

Nainen katsoi häntä ja hymyili pirullisen hymyn, ja mies punastui nolestuneena. Sitten nainen laittoi tutin takaisin hänen suuhunsa ja käski tätä nousemaan kontalleen vaippatarkastukseen. Mies teki kuten nainen käski ja katsoi lattiaan, koska tiesi mitä nainen löytäisi. Vaikka hän oli ilmaissut toiveensa ennen tätä kohtaamista, hän ei voinut olla nolestumatta lapsellisesta käytöksestään.

Nainen kumartui ja alkoi hieroa miehen takapuolta, ja samalla mies tunsu kosteuden työntyvän voimakkaasti ihoaan vasten. Mies imi tuttiaan lohdun vuoksi ja odotti naisen arviota. Nainen veti miehen muovisten alushousujen takaosaa ylös ja sitten pyyhkäisi vaippojen takaosaa sormiensa ja peukalonsa välissä. Mies sulki silmänsä häpeästä.

"Näyttää siltä, että vauvatytttäreni tarvitsee vaipanvaihtoa, eikö niin, prinsessa? Eikö äidin pieni nynnyvauva tarvitse vaippojen vaihtoa? Kyllä tarvitsee... kyllä tarvitsee, mutta äiti ruokkii ensin pienen nynnyvauvansa, ja sitten katsotaan, miten hän saa mukavan vaipanvaihdon. Ehkä äiti voisi jopa kutsua naapureitaan katsomaan. Pitäisikö siitä, kulta? Haluatko äidin kutsuvan naapurinsa katsomaan, kun vaihdat vaippojasi?"

Hän pudisti päätään "ei", mutta epäili, että nainen oikeasti kysyi häneltä, vaan todennäköisemmin vain kiusoitteli häntä, joten hän kasteli lisää. Kyyneleet alkoivat valua hänen poskiaan pitkin ja nainen huomautti, että hänen täytyy olla *todella* nälkäinen itkeäkseen noin, ja käski miehen ryömiä tuolille ruokailutilaansa. Hän asetti muovisen roskapussin tuolin päälle "suojaksi" ja käski miehen istua sen päälle. Kun mies oli istunut, hän kiinnitti hänet paikoilleen varmistaakseen, ettei hän pystynyt seisomaan tai käyttämään käsiään.

Äidin pieni tyttö

Hän meni keittiöön ja palatessaan hänellä oli vauvanruokakulho ja -lusikka. Hän asetti ne pöydälle, veti tuolin hänen viereensä ja alkoi ruokkia häntä kuin vauvaa, mikä hän oli. Yhä uudelleen hän lusikoi kulhon sisällön hänen suuhunsa varmistaen, että lusikalla saatiin ylimääräinen ruokalusikka talteen, ja samalla hän kertoi hänelle, kuinka hyvä tyttövauva hän oli äidille ja kuinka onnellinen hän oli siitä, että tämä hyväksyi uuden asemansa elämässä niin helposti.

"Äiti on niin iloinen sinusta. Hän oli huolissaan siitä, että haluaisit ehkä yrittää olla mies hänen vuokseen, mutta on selvää, että olit oikeassa. Et ole mies. Sinusta ei koskaan voisi tulla miestä. Olet vain suloinen nynny."

Hän halusi sanoa jotakin. Hän tunsu tarvetta vastata jotenkin, mutta suusta tuli vain: "Goo goo gaga mamma. Goo goo gaga." Hänellä ei ollut aavistustakaan, miksi nämä vauvan äänet tulvivat hänen suustaan siinä vaiheessa, mutta ne korostivat hänen asemaansa alistuvana nynnynä, ja hän alkoi tajuta, ettei pystynyt muuttamaan sitä.

Ruokittuaan hän pyyhki tämän suun, asetti tutin takaisin paikoilleen ja otti hänet pois tuolista. Sitten hän käski miehen laskeutua kontalleen ja ryömi takaisin makuuhuoneeseen. Sinne päästyään hän käski miehen nousta sängylle, laittoi pyyhkeen hänen peppunsa alle ja veti sitten hänen muovialushousunsa alas paljastaen märät vaipat. Se olisi ollut jo tarpeeksi vaikeaa, mutta hän meni askeleen pidemmälle kiinnittämällä miehen huomion siihen, mitä tämä oli tehnyt.

"Voi voi, miten märkiä vaippoja sinulla onkaan, kulta. Äidin ei tarvinnut edes houkutella sinua, vai mitä? Ei, pieni nynny-vauvani kasteli itseään jo ilman minkäänlaista kannustustani. Kerro minulle, nynny... kuka käyttää vaippoja? Voitko kertoa äidille, kuka käyttää vaippoja?"

Äidin pieni tyttö

Hän lähestyi asiaa leikkisästi, mutta ei ollut epäilystäkään siitä, etteikö hän vaatisi miestä vastaamaan samalla kun ottaisi miehen tutin pois.

"Vauvat", hän maukui takaisin hänelle.

– Kyllä, aivan oikein. Vain vauvat käyttävät vaippoja, eikö niin? Vain vauvat käyttävät juuri tällaisia vaippoja. Sitten hän silitti kädellään miehen märkien vaippojen etupuolta ja virnisti. – Ja mitä vauvat tekevät vaippojensa kanssa, enkelini?

"Vauvat käyvät pissalla vaipat päällä, äiti." Hänen yrityksensä pidätellä kyyneleitä olivat yhä tehottomampia.

"Kyllä he käyttävät. Vauvat käyvät pissalla vaipoissaan, aivan kuten sinäkin. Käyttävätkö miehet vaippoja, rakas? Antaako miesten naisten laittaa heidät vaippoihin ja sitten käydä niissä pissalla? Eivät, eivät anna. Miehet eivät käytä vaippoja ja käy niissä pissalla, mutta sinä käytät, joten mitä se kertoo sinusta? Jos käytät vaippoja ja käyt niissä pissalla, et kai ole mies? Ja jos et ole mies, mitä se tarkoittaa, että olet?"

Naisen silmissä oli katse, joka pakotti miehen sanomaan sanat, joita tämä yritti olla sanomatta. Hänen alahuulensa alkoi vapista ja sitten hän änkytti: "Vähäh."

"Kyllä olet, eikö niin, nynny? Olet vauva, mutta olet onnekas, koska sinulla on äiti, joka rakastaa sinua tarpeeksi tehdäkseen sinusta nynny-vauvan tytön. Sinun ei enää koskaan tarvitse huolehtia siitä, oletko mies. Olet aina äidin suloinen avuton pieni tyttö, joka käyttää vaippojaan ja käy niissä potalla. Joka leikkii leluillaan ja nukeillaan, eikä hänen enää koskaan tarvitse ajatella mitään muuta kuin olla söpö ja suloinen. Eikö kuulostakin mukavalta, kulta?"

Hän alkoi nyökätä, kun hänen kykynsä aikuisen ajatteluun oli kadonnut. Hän pystyi nyt ajattelemaan vain sitä, kuinka paljon hän rakasti äitiään ja kuinka paljon hän halusi miellyttää tätä.

Äidin pieni tyttö

Hän alkoi avata hänen vaippojaan ja otti sitten vauvaöljyä ja laittoi sen käteensä. Sitten hän alkoi silittää häntä uudelleen, ja aivan kuten ennenkin, tämä oli erektiossa lähes välittömästi. Hän kertoi hänelle, kuinka kiltti vauva hän oli, ja niin hän oli ansainnut erityisen herkun. Sitten hän hieroi häntä, kunnes tämä saavutti orgasmin märkiin vaippoihinsa. Sitten hän pesi hänet ja laittoi hänet takaisin vaippaan. Hän veti hänen muovialushousunsa takaisin ylös ja sai hänet istumaan itseään varten.

"Olit tänään todella kiltti tyttö minulle, Meggie, ja nyt kun äiti on saanut viettää aikaa kanssasi, hän on aivan varma, että hän nauttii auttaessaan sinua tulemaan siksi nynny-vauvaksi tytöksi, joksi sinun on tarkoitus tulla. Sinun on käytettävä vaippoja nyt koko ajan, ei vain silloin, kun olet minun kanssani. Annat minulle työpaikkasi ja kotisi osoitteet sekä avaimen asuntoosi, jotta voin piipahtaa luonasi milloin tahansa varmistamassa, että olet kiltti tyttö. Ilmoittaudut minulle kerran viikossa lisäkoulutusta varten, ja jos kaikki menee hyvin, pidämme huolen siitä, ettet edes muista koskaan ajatelleesi, että sinusta voisi tulla mies. Jäljelle jää vain äidin omistautunut nynny-vauva."

Sitten hän kietoi kätensä hänen ympärilleen ja halasi tätä hellästi.

Kun nainen oli lopettanut, mies nousi ylös ja riisui yöpaitansa. Sitten hän puki takaisin päälleen vaatteet, joissa hän oli tullut sisään. Hän keräsi tavaransa ja pakkasi ne takaisin. Hän käveli ovelle ja sinne päästyään hän kääntyi katsomaan naista.

"Rakastan sinua, äiti", hän sanoi kaikella löytämällään vilpittömyydellä.

– Totta kai rakastat, kulta, hän vastasi. – Ja äitikin rakastaa sinua.

Hän hymyili, sillä nuo muutamat sanat merkitsivät hänelle kaikkea. Hän astui oviaukosta sisään ja odotti jo jännittyneenä seuraavaa tapaamistaan äidin luona.

****Jos pidit tästä kirjasta, tutustu koko luetteloomme
osoitteessa www.abdiscovery.com.au**